

Міська рада сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємств і продовжує активну участь для все більшої обізнаності та поширенні соціальної відповідальності і цим самим зацікавлює міжнародні компанії.

Інформаційні джерела

1. Бобко Л. Сучасний стан та перспективи розвитку корпоративної соціальної відповідальності в Україні. Ефективність державного управління. - Вип. 1/2 (46/67). Ч. 2, 2016.- 41-47 с.
2. Бойчук М.А. Влада і громадянське суспільство: механізми взаємодії : дис. канд. ... пол. наук : 23.00.01 / М.А.Бойчук; - Київ нац. екон. ун-т., - К.,2017. – 23 с.
3. Міжнародний стандарт ISO/FDIS 26000. Керівництво з соціальної відповідальності. – Режим доступу: URL: http://www.ksovok.com/doc/iso_fdis_26000_rus.pdf – 2017.

Олдак Л.Я., магістр міжнародної економіки, магістр державного управління, заступник директора департаменту економічної політики ЛОДА

ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО – ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ПРИСКОРЕННЯ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Транскордонне співробітництво сприяє підвищенню конкурентоспроможності прикордонних територій української держави та є важливим чинником прискорення інтеграційних процесів. Критерії співпраці між прикордонними державами відображено у Державній стратегії економічного розвитку 2021–2027 роки “Розвиток та єдність, орієнтовані на людину” [1] та Державній програмі розвитку транскордонного співробітництва на 2016-2020 роки. У них окреслено: пріоритетні напрями та основні завдання розвитку транскордонного співробітництва на 2016-2020 роки, механізм їх реалізації, обсяги та джерела фінансування. Програмам надаватиметься державна фінансова підтримка для реалізації 25 проектів транскордонного співробітництва, які спрямовані на розвиток інфраструктури, прикордонних регіонів України, охорону навколишнього середовища

Мікула Н. вважає, що “розкриваючи тему транскордонного співробітництва, потрібно також відзначити, що практично всі області України мають укладені угоди про співпрацю з сусідніми територіями суміжних країн, а більшість із них – ще й угоди про співпрацю з регіональними органами влади багатьох держав світу. Кількість таких угод коливається від однієї (Херсонська область) до 49 (Харківська область)” [4, с. 19].

Децентралізація та субсидіарність є основними при реформуванні місцевого самоврядування та територіальної організації влади й дають можливість створити умови для активізації транскордонного співробітництва.

Останні десятиліття сприяють формуванню горизонтальних економічних, культурних, освітніх та наукових взаємозв'язків між прикордонними регіонами України та країнами ЄС, що у свою чергу забезпечує взаємодію органів влади та місцевого самоврядування, бізнесу, університетів, наукових установ, громадських організацій. Розвитку взаємодії сприяють: географічна близькість (близькість до кордонів країн ЄС – Польщі, Словаччини, Угорщини, Румунії), цільова довгострокова політика ЄС щодо макрорегіонів (макрорегіональна стратегія ЄС для Дунайського регіону, та перспективи створення Карпатського макрорегіону); організаційні можливості (досвід проєктного менеджменту та реалізації ініціатив у сфері ТКС, потенціал агенцій регіонального розвитку; історичні та соціокультурні зв'язки, передусім західноукраїнських територій із європейськими країнами; науково експертний потенціал; зовнішньополітичний вектор України (прагнення до інтеграції в євроатлантичний цивілізаційний простір).

У Прикарпатському університеті імені Василя Стефаника активно працює проєктно-освітній центр “Агенти змін”, який допомагає громадам Івано-Франківської обл. розробляти проєкти стратегії розвитку територіальних громад. Директорка цього центру, доцент кафедри фінансів С.Кропельницька підготувала “Проєкт розвитку у забезпеченні сталого єврорегіонального співробітництва”.

Прикарпатський університет у рамках програми прикордонного співробітництва “Польща–Білорусь–Україна 2014–2020” реалізує проєкт “Адаптація колишньої обсерваторії на горі Піп Іван до потреб високогірного рятувального навчального центру”. Це сприяє розвитку туристичного бізнесу в Івано-Франківській області та прикордонних територій. Партнерами проєкту є Варшавський університет.

Представники облдержадміністрації у 2020 році обговорювали макрорегіональні стратегії ЄС для Карпатського регіону на онлайн-конференціях: “Макрорегіональна стратегія ЄС для Карпатського регіону в рамках головування Польщі у Вишеградській Групі” (14 жовтня) та “Макрорегіональна стратегія – шанс для розвитку Карпат” (19 листопада).

З нагоди 30-річчя заснування Вишеградської четвірки Генеральне консульство Республіки Польща у Львові у співпраці з Прикарпатським національним університетом імені Василя Стефаника 23 червня 2021 року організує низку заходів за участі генеральних консулів та консулів держав-членів Вишеградської групи. У рамках програми планується проведення дискусійних панелей за участю чотирьох консулів країн V4 зі Львова та Ужгороду, презентація транскордонних проєктів реалізованих за кошти Вишеградського фонду та ЄС.

Центр польської культури та європейського діалогу в Івано-Франківську ініціює проведення наукових семінарів “Інструменти безпосередньої демократії. Досвід Польщі та України у процесі децентралізації”. Представники Опольського воєводства, науковці Польщі та Івано-Франківська, депутати обласної ради, голови ОТГ Прикарпаття

обмінюються досвідом у сфері децентралізації органів місцевого самоврядування обох країн.

У період пандемії представники прикарпатських ОТГ обмінювалися досвідом боротьби з COVID-19 з очільниками литовських та словенських муніципалітетів. Це стало можливим завдяки програмі “U-LEAD з Європою”.

Івано-Франківська область є учасником трьох спільних операційних програм прикордонного співробітництва: Косівський районний бюджет отримує 310 тис. грн. у рамках співфінансування проекту “Світ карпатських розет – заходи із збереження унікальності культури Карпат”; Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу 250 тис. грн. для співфінансування проекту “Транскордонний академічний розвиток для досліджень та інновацій” та 300 тис. грн. для співфінансування проекту “Розвиток транскордонного співробітництва щодо популяризації об’єктів історичної та культурної спадщини на транскордонній території” [5].

У рамках ППС ЄС “Румунія–Україна 2014–2020” реалізується великомасштабний інфраструктурний проект “Регіональне співробітництво щодо запобігання та боротьби з транскордонною злочинністю між Румунією і Україною”. В рамках проекту буде створено спільну ІТ-платформу, яка сприятиме швидкісній передачі даних, що стосується злочинів транскордонного характеру, обміну інформації та створенню єдиної унікальної бази даних для користування правоохоронними органами обох держав. Оперативні підрозділи поліції та відділи аналізу, які беруть участь в проекті, покращать потік інформації та системи управління інформацією [5].

Івано-Франківська область реалізує проекти міжнародної технічної допомоги в сфері туризму: “Світ Карпатських розет – заходи із збереження унікальності культури Карпати”, “Адаптація колишньої обсерваторії на горі Піп Іван для потреб високогірного рятувального центру”, “Ворота в Центральні Горгани: міжкультурний діалог на польсько-українському прикордонні”, “Знайомство з природними багатствами Карпат за допомогою гуцульського коня”, “Карпатська бджола – спільні заходи для збереження унікальної природної спадщини в українсько-польському прикордонні”; “52 способи життя в Карпатах: відродження традиційних культур праці” (ППС “Угорщина–Словаччина–Румунія–Україна 2014–2020”); “Розвиток прикордонного співробітництва у просуванні об’єктів історичної та культурної спадщини на прикордонній території Румунії та України” (ППС “Румунія–Україна 2014–2020”). В області облаштовано і прознаковано 7 пішохідних туристичних маршрутів у Косівському, Надвірнянському районах, Витвицькій, Космацькій громадах загальною протяжністю 70 км.

Межуючи з чотирма країнами Європейського Союзу, “Карпатський Єврорегіон” налагоджує ефективне транскордонне співробітництво, залучає кошти Європейського Союзу, спрямовані на співробітництво на території України.

Інформаційні джерела

1. Державна стратегія економічного розвитку 2021–2027 роки “Розвиток та єдність, орієнтовані на людину”. URL:<http://gov.ua>.
2. Куйбіда В. С. Транскордонне співробітництво та розвиток транскордонних кластерів:збірник. Київ: Крамар, 2009. 242 с.
3. Мікула Н. Міжтериторіальне та транскордонне співробітництво. Львів: ІРД НАН України, 2004. 395с.
4. Мікула Н., Толкованов В. В. Транскордонне співробітництво: монографія. Київ: Крамар, 2011. 259 с.
5. Транскордонне співробітництво: нові можливості для громад. URL: <http://www.nrcu.gov.ua.news>.

ОхрименкоБ.О., здобувач третього (освітньо-наукового) рівня кафедри економіки
Уманський національний університет садівництва

ДІДЖІТАЛІЗАЦІЯ ЯК НАПРЯМ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Діджиталізація є беззаперечним трендом розвитку економіки ХХІ століття. Вона сприяє зростанню показників ефективності функціонування економіки країни на різних рівнях за рахунок підвищення продуктивності праці, удосконалення менеджменту, раціонального природокористування, підвищення якості трудових ресурсів тощо. Застосування діджиталізації є вирішальним фактором посилення конкурентоспроможності економічних суб'єктів.

Слід зазначити, що діджиталізація є результатом технологічного розвитку суспільства, починаючи із механізації та винайдення парових машин майже два з половиною століття назад. Виділяють чотири основні етапи промислової революції:

I етап – період з 1784 по 1870 рр. – перша промислова революція, яка характеризується переходом від кустарного та мануфактурного виробництва до механізованого фабричного, винаходом парових машин, розвитком гірничої та металургійної промисловості;

II етап – період з 1870 по 1969 рр. – друга промислова революція, головними нововведеннями якої були нові джерела енергії (електродвигун та двигун внутрішнього згорання), масове виробництво продукції на основі поділу праці;

III етап – період з 1969 по кінець ХХ ст. – третя промислова революція, яка передбачає автоматизацію виробництва, що заснована на використанні електроніки та інформаційних технологій;

IV етап – з кінця ХХ ст. і по сьогоднішній день – четверта промислова революція (Industrie 4.0), характеризується широким використанням інформаційних технологій, розвитком автоматизації, обробки та обміну даними, виробничих методів та організації управління всіма процесами тощо. Він охоплює всі типи промисловості та галузі економіки[1].